

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю „Соковий завод Сокирянський“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 5 частини першої статті 296 Господарського процесуального кодексу України, абзацу третього підпункту 20 пункту 1 розділу I Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України щодо вдосконалення порядку розгляду судових справ“ від 15 січня 2020 року № 460–IX

м. К и ї в
10 вересня 2020 року
№ 202-3(I)/2020

Справа № 3-150/2020(374/20)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Литвинова Олександра Миколайовича – головуючого,
Завгородньої Ірини Миколаївни – доповідача,
Кривенка Віктора Васильовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю „Соковий завод Сокирянський“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 5 частини першої статті 296 Господарського процесуального кодексу України, абзацу третього підпункту 20 пункту 1 розділу I Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального

кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України щодо вдосконалення порядку розгляду судових справ“ від 15 січня 2020 року № 460–ІХ (Відомості Верховної Ради України, 2020 р., № 29, ст. 194).

Заслухавши суддю-доповідача Завгородню І.М. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Товариство з обмеженою відповідальністю „Соковий завод Сокирянський“ (далі – Товариство) звернулося до Конституційного Суду України з клопотанням розглянути питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 5 частини першої статті 296 Господарського процесуального кодексу України (далі – Кодекс), абзацу третього підпункту 20 пункту 1 розділу І Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України щодо вдосконалення порядку розгляду судових справ“ від 15 січня 2020 року № 460–ІХ (далі – Закон).

Згідно з пунктом 5 частини першої статті 296 Кодексу суд касаційної інстанції закриває касаційне провадження, якщо після відкриття касаційного провадження на підставі пункту 1 частини другої статті 287 Кодексу судом встановлено, що висновок щодо застосування норми права, який викладений у постанові Верховного Суду та на який посилався скаржник у касаційній скарзі, стосується правовідносин, які не є подібними.

Підпунктом 20 пункту 1 розділу І Закону частину першу статті 296 Кодексу було доповнено, зокрема, пунктом 5.

З матеріалів конституційної скарги вбачається, що у травні 2019 року Товариство звернулося з позовом до фізичної особи-підприємця Корчинського В.І. про визнання недійсним укладеного між ними договору та застосування наслідків його недійсності.

Господарський суд Чернівецької області рішенням від 4 жовтня 2019 року, залишеним без змін постановою Західного апеляційного господарського суду від 23 січня 2020 року, Товариству відмовив у задоволенні позовних вимог. Вказані судові рішення автор клопотання оскаржив до Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного господарського суду, який ухвалою від 13 квітня 2020 року відкрив касаційне провадження за касаційною скаргою Товариства на підставі пункту 1 частини другої статті 287 Кодексу.

Розглянувши у відкритому судовому засіданні касаційну скаргу Товариства, Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного господарського суду ухвалою від 9 червня 2020 року на підставі пункту 5 частини першої статті 296 Кодексу закрив касаційне провадження за вказаною касаційною скаргою у зв'язку з тим, що підстава касаційного оскарження, передбачена пунктом 1 частини другої статті 287 Кодексу, не підтвердилася після відкриття касаційного провадження, а інших підстав касаційного оскарження Товариство не зазначило та не обґрунтувало.

Автор клопотання вважає, що оспорювані положення Кодексу та Закону дають можливість суду касаційної інстанції відкрити касаційне провадження у справі, а потім закрити його „через помилку суду при вирішенні питання щодо відкриття касаційного провадження“, що, на думку Товариства, „порушує конституційний принцип правової визначеності, позбавляє особу вже наданого їй Верховним Судом права на касаційний перегляд її спору та позбавляє права на повернення сплаченого судового збору, що є порушенням конституційного принципу рівності перед законом і судом“. На думку Товариства, з прийняттям Закону звужено зміст та обсяг права особи на касаційне оскарження.

На підтвердження своєї позиції автор клопотання посилається на окремі положення Конституції України, Кодексу, Закону, Закон України „Про судовий збір“, Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, рішення Конституційного Суду України та Європейського суду з прав людини, а також судові рішення, прийняті у його справі.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Згідно зі статтею 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша); у конституційній скарзі зазначається обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України чи його окремих положень (пункт 6 частини другої). Відповідно до абзацу першого частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтею 55 цього закону.

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що аргументація неконституційності положень пункту 5 частини першої статті 296 Кодексу, абзацу третього підпункту 20 пункту 1 розділу I Закону зводиться до цитування положень статті 1, частини другої статті 3, частини першої статті 8, частин другої, третьої статті 22 Конституції України, окремих положень Кодексу (в чинній редакції та в редакції до внесення змін Законом), Закону України „Про судовий збір“, Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, окремих рішень Конституційного Суду України та Європейського суду з прав людини, що не може вважатися обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності. Фактично Товариство висловлює незгоду із судовими рішеннями у його справі та із законодавчим регулюванням підстав закриття касаційного провадження. Отже, Товариство не дотримало вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю „Соковий завод Сокирянський“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 5 частини першої статті 296 Господарського процесуального кодексу України, абзацу третього підпункту 20 пункту 1 розділу I Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України щодо вдосконалення порядку розгляду судових справ“ від 15 січня 2020 року № 460–IX на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**